

човѣкъ да се рѣши да лини отъ животъ единъ монархъ, по побуждения много низки, лично отмѣщение или просто да го обере и пр.; но може, както е въ данния случай, побужденията му да се твърдѣ идеални, каквито сж аслж въ данния случай и каквито немогътъ да бѣдътъ други. Една заслѣпена любовъ къмъ отечеството го кара тоя човѣкъ къмъ такива рѣшителни и прѣстѣпни дѣяния. Азъ съмъ увѣренъ, г-да съдии, че Миларовъ ако да знаеше Негово Царско Височество Княза, както си и задавалъ въпросъ въ дневника, именно: „Какво ми е направиль Княза“, ако да бѣше живѣлъ въ България постоянно и да видѣше Негово Царско Височество, ако бѣше видѣлъ Неговото мѣдро и отеческо управление, нѣмаше да замислюва такъвъ заговоръ. Срѣдата, условията, въ които сж е намиралъ той — Миларовъ — сж го накарали да замислюва такъвъ прѣстѣпенъ комплотъ и да го образува. Сега напетина тия идеални побуждания не оправдаватъ цѣльта, защото било би макиализмъ да признаемъ противното. Тая наука, това учение гласи, че срѣдствата оправдаватъ цѣльта; но това учение е отхвърлено днесъ отъ моралната и отъ добрата политика, отъ добрия разумъ. Никой днесъ нѣма смѣлость да излѣзе съ това учение и да го казва, че то е право. Като съмъ съгласенъ съ това, че цѣльта не оправдава срѣдствата, ще моля да се съгласите, че справедливостъта изисква да се вземе въ оцѣнение, при опрѣдѣление на наказанието, и оная голѣма разлика, която се намира въ побужденията идеални и мерзески, които правятъ всѣко прѣстѣпление да се прѣдставлява въ не отвратителна физиономия. Послѣ, при това, трѣбва да се вземе прѣдъ видъ, г-да съдии, още състоянието на самия тоя заговоръ, състоянието на самитѣ заговорници, че тѣ сж много слаби въ сравнение съ задачата, която сж намислили да изпълняватъ, да прѣкатурнатъ единъ държавенъ строй или да лишатъ отъ животъ единъ държавенъ глава.

Подиръ тая защита, която ми даде възможность почит. Врѣмененъ Полевий Воененъ Съдъ, да я прѣдставя въ полза на подсѣдимия Миларовъ, подиръ обясненията и привѣжданieto на доказателствата отъ моя страна въ полза на подсѣдимия Миларовъ, въ оборване на прѣстѣпленията, които почит. прокурорски надзоръ му приписва да ги е извършилъ, като поддържа крайната линия на онова прѣстѣпление, което прѣдвѣжда закона, именно чл. 2 и 3 отъ закона за прѣстѣпнитѣ